

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE:

In Capitala: 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.
 In Districe: 1 an 36 lei, 6 luni 18 lei, 3 luni 10 lei.
 In Streinătate: 1 an 48 lei, 6 luni 24 lei, 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN.

STIRI TELEGRAFICE
din ziarile straine.

Viena, 27 August.

Azi pe la ora 1 ambasadorul chinez și-a prezentat actele sale credentiale împăratului Francisc Iosif. Ambasadorul și secretarul său purtau haine civile de gradul mandarinilor, pe când atașatul militar Tșeng-Ki-Tong era în uniformă. După audiență ce a durat 10 minute, străinii se duseră la ministerul de externe, unde ambasadorul Chinei lăsa carta sa pentru baronul de Haymerle și pleca în trăsura imperială la cărtierul lor.

Un public numeros și curios inconjura castelul împăratesc spre a se putea mira de străinii Chinei.

Marii ambasadori sunt invitați la masa împăratului.

Cu ocazia audienței chinezul rostea următoarele cuvinte:

Maiestate! Am onoare să vă prezintă cu distins respect actele mele de acreditare prea înalte voastre atenție. Petrecând mai mulți ani în capitala unui stat vecin (Germania-Rod.) am avut timp d'ajuns ca să înveț și cunoaște imperiul maiestății voastre, care cuprinde un loc distins între statele europene pentru cultura sa cea mare atât de mult admirată de popoarele Apusului. Pentru patria mea pot aderevi, că la Răsărit tot acea părere domnește.

Cu încheierea de convenții comerciale între țările, care după starea actuală a lucrurilor se află în relații amicale, sănsele păcii său asigură din zi în zi, și astfel au ajuns lucrurile în timpul nostru, ca îndepărările geografice cele mai mari să dispară prin întâlnire regulată a vapoarelor. Dintre imperiile luminate din Europa, imperiul maiestății voastre a fost cel antău, care a venit în atingere pacnică cu popoarele asiatiche. Mă simt extrem de onorat și de satisfăcut, că augustul meu suveran, m'a aflat vrednic să reprezint o țară asiatică al cărui guvern e tot-d'una gata să întrețină cu popoarele imperiului austro-ungar relații de amicitia sprijinind binele comun și reciproc. Ca garanție pentru seriozitatea acestor intenții, mi s'a dat ordin, să vă predați maiestății voastre actele mele de acreditare și să mă informez în tot timpul despre starea sănătății maiestății voastre. Sunt convins, și convingerea mea cu deosebit respect mi-o exprim, că maiestatea voastră suntește de acord cu augustul meu suveran, ca între cele două imperii să se întrețină cele mai cordiale relații, ca amicitia să crească pe fiecare zi, căci nimai așa se vor putea bucura funcționarii și popoarele celor două imperii de roadele unei păci vecinice.

Viena, 27 August.

Ambasadorul chinez Li-Fong-Pao purta în decursul audienței pe peptul hainei sale oficiale un perete de mătase pe care se putea distinge un balaur cu cinci picioare, țesut cu multă artă. Balaurul figurează ca simbolul de stat al Chinei. Scrisoarea dată împăratului și regelui Francisc Iosif e redactată în limba chineză și manciurică, ce este limba dinastiei obișnuită în convesrațiunile din casă. Limba chineză se află pe stânga, cea manciurică pe dreapta scrisorii.

Sigilul imperial, imprimat sub ambele texte, este asemenea redactat în cele două limbi, marginile scrisorii sunt de jur imprejur înfrumusecate cu balauri negri, pe cari i-a desemnat pictorul Curtii imperiale.

Paris, 27 August.

S-a ținut un consiliu ministerial sub președinția lui Barthélémy. Ferry nu era de față. Prezenți erau numai Constanț, Cloné, Tirard. Obiectul sedinței a fost disolvarea (?) Camerii și formarea unui nou cabinet. Ministrul nu se prea putea uni în vederi. Astfel Constanț în unire cu Gambetistii pretendă imediată disolvare a Camerii actuale și cea mai grabnică conchecare a celei noi, precum și formarea unui alt Cabinet. Cei alături minистri sunt mai moderati, ei voiesc să se vadă rezultatul balotajelor și pentru conchecarea Camerilor celor nuovi la finitul lunii Octombrie, când se va vedea foarte bine ce e de făcut, fiind mai ușor a se orienta după faptele implinite, de căd după cele închipuite.

Gambetta voiește, după cum se afirmă azi, a lui nu numai președintia consiliului, ci și portofoliul miniseriului de finanțe. Marchizul de Noailles, ambasadorul din Roma, va fi chemat la ministerul de externe în cabinetul lui Gambetta.

Bartélémy St. Hilaire va fi îndepărtat din noul ministeriu.

Londra, 27 August.

Toate stările ce sosesc din Washington anunță

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa:

In Romania: La administrație, Tipografia St. Mihăescu, Strada Covaci, No. 14 și la corespondenții din județe.
 In Paris: La Société Havas, place de la Bourse, 8.
 In Vienna: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.
 In Londra: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.
 In Berlin, Frankfurt, Zurich, New-York: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

ANUNȚURI:

Linia de 35 milimetri pe pagina IV-a 35 bani.
 Reclame pe pagina III-a 1 Leu.
 Episole nefrancate se refuză.
 Articolii nepublicați nu se inapoiă.
 Pentru rubrica: Insertii și reclame, redacția nu este responsabilă.
 Prim-Redactor: STEF. C. MICHALESCU

că pericolul în care se află viața lui Garfield e enorm. Doctorii au avisat Cabinetul, că până la orele 10 nu s'a observat nici o indreptare. Garfield și cunoaște situația. Când aseara soția sa voia să remănă mai mult timp lângă patul lui, pacientul l'a zis: „E prea adeverat că nu peste lung timp ne vom despărți, deci bine vei face dacă vei mai sta lângă mine“. Soția lui Garfield crede în reînsăntosirea bărbatului ei, doctorii însă nu cred, zicând, că sculeara președintelui ar fi o minune. Desea afirmă că minunea se va întâmpla.

Serviciul telegrafic al „Rom. Libera“
29 August — 7 ore seara.Londra, 29 August.
Regina Victoria a creat sase noi păriate.Roma, 29 August.
Autoritatea a disolvat ieri la Florența și Frosinona, niște meetinguri ce se tineau contra legilor de garanție. La Florența s-au făcut căteva arestări.Washington, 29 August.
Președintul Garfield i-e puțin mai bine.
(Havas)

A se vedea ultime stiri pe pagina III.

BUCURESCI, 18 AUGUST

Rău este să fi om mare: nu ai de căt să te mișci după cum ești cere inima, că de înădăta gazetele și toti meseriașii de nuvele ești scornesc căte prin cap nu-ți tună.

Așa, de pildă, opinia publică așteaptă impacientă să vadă ce are să iasă la iveau în privința vizitei magnatului conte de Andrassy, la reședința de vară a Regelui Carol.

Da — ce caută fostul cancelar al imperiului dualist în creștetul munților Carpați?

Să lăsăm că vizitele huzarilor au fost anul acesta la Sinaia ca niciodată de numeroase și de bine primite, dar acum vedem că legătura oamenilor noștri de stat devine tot mai strânsă cu Ungurii, că insuși contele Andrassy, un factor de mare însemnatate, cu tot caracterul său privat, al politicii statului ungarian, vine acum să se ție la sfat cu regele român.

Cu cuvânt, său fără cuvânt, lumea știe, vădend această cheltuială de poliție și curtoasii politice cu Ungurii: trebuie să fie un drac la mijloc!

E foarte posibil ca nobilul oaspe ungur să fi venit la Sinaia, numai de gustul de a vedea crestetele Bucegilor, de a respira către zile aerul imbutător al munților noștri, și să intâlnă pe Regele, care nu puțin a servit la realizarea politică ce urmăria contele Andrassy, în resbelul regulat la Berlin.

Dacă lucrul numai astfel să ar putea să-mă atunci, noi n'am avea niciodată un amestec în nobila petrecere a ilustrului magnat la curtea noastră regală.

Să le fie la toti de bine, căci tradiția română este să ospetăm și să mulțumim cum se cade pe toti cei ce calcă pragul strămoșesc...

E insă și mai posibil ca contele Andrassy să nu fi venit numai așa de florile mărlului, la castelul regal de la Sinaia.

Când ceea-ce ne intră în urechi nu ne este pe plac, de oare-ce e contrariu intereselor Statului nostru, atunci, adever său numai combinătione fantastică, noi dăm cele sopite pe față, ca să ne aruncăm în lajurile ce ni s'ar pregăti poate cu multă maestrie, și să le stricăm, pe căt ne e în putere, înainte de a fi pe deplin întărite, cum este de pildă cazul în momentele actuali.

Ne pot deci trata ori căt poftesc austro-filii noștri patrioți de copii teribili, căci

ceea-ce auzim că săbăne, noi pe față vom scoate, ca opinionea publică să se formeze asupra planurilor diplomatici, înainte de-a veni guvernul faptelor implinește să strige națiunii, că trebuie să și plece capul, căci altminteri ea n'are incotro!

Se vorbesc dar, că marele politic magiar ar fi venit, autorizat de cercurile înalte din Pesta, a sonda ce trece are aici ideea unei alianțe austro-maghiare, și în special magiare, în prevederea complicațiunilor ce ferb acum în Europa, aducând, ca tură dulce de amăgit copii, perspectiva umui regat Ungaro-român cu reședința la Pesta și cu integrarea teritoriului usurpat al Ungariei de azi!....

Cedarea în cestiunea Dunării merge pe d'asupra, ca arvnă, în această tocmelă, și nică vorbă apoi, că amenințările ce ni se arată, cu lanterna magică, ca venind din partea Rusiei, nu să fie asemenea exhibate cu multă artă și cu căldura amicilor Ungurii ne-a purtat necontenti.

Toată osteneala ar fi se zice, că noi să primim un dar așa de frumos!

De departe — cel drept — inventiunea nu se arată tocmai urită: un regat mare, cu o coroană și mai mare, în luptă poate victorișă cu alte popore și cu un imperiu vecin, ca să ne lătim cu timpul până la Mareea de răsărit: lăta proiecte ce nu strelicesc mai prost, când faci socoteala fără imprejurări.

Noi nu putem garanta, bine înțeles, autenticitatea punctelor ce am schițat, sub beneficiul faptelor ulterioare; dar suntem autorizați a declara, în numele opiniei noastre publice, că nică o înțelegere, nică o dispunere nu este posibilă cu maghiarii, pe căt timp vom auzi suspinele fraților de pe Carpați ajungând, în valuri mari de durere, până la fibra inimii noastre mănușite.

Nu mai incapă indoelă, ca Ungurii vor căuta din orice împrejurare să-și tragă spuma pe tură, ca noi să rămânem în tot d'ăuna cu aluatul necopt.

Dar politica noastră este simplă: să nu ne lăsăm niciodată să fim amăgiți!

Afără insă de acestea, istoria ne-a dovedit, din nenorocire, în destul, că Ungurii nu sunt buni tovarăși de suferințe, și mai puțin sunt capabili de cavalerism și lealitate, când se vor vedea scăpați de nevoie cei strâng azi.

Cu ce vom înlătura mai antău, în casă să fie proiectat vr'o apropiere, resentimentul național dintr'o parte și alta, resentiment nenorocit, care de-o potrivă ne-a stricat, dar care există, din cauza nesocotinții, a lăcomiei și a îngăfnării ungurești, și de care politicii ambelor state trebuesc să fie seamă în combinațiunile lor.

Nu — cu Ungurii nu este, sub niciodată un chip, de imprietenit, pe căt timp patru milioane de frați gem încă sub lanțurile batjocorite lor libertăți!...

CRONICA ZILEI

Zilele trecute un incendiu izbucnind în tărgul Sulița, jud. Botoșani, a nimicit 21 case.

O bandă de tălahi urmărită de sub-prefectul plășii Jiu-de-Sus, jud. Dolj, cu forță armată, s'a prins în comuna Mustești, plășii Novaci, județul Gorj, la 15 August, orele 2 după amiază.

Secerisul grăului orzului și ovăzului în județ. Neamții sunt aproape terminate: coasa și arăturile de toamnă continuă cu activitate.

Timpul e destul de frumos.

Se stie că s'a înființat, pentru România, o casă de economie cu institut de Stat, care funcționează de la 1 Aprilie, 1881.

Totii casierii Statului, sefi de oficiuri telegrafo-pozitale, perceptori, directori de gimnasiu, licee, institutoare și institutoare, invățători sășești, precum și directoare de scoale de fete și invățătoare, sunt agentii principali sau secundari ai caselor de economie. — Orice locuitor al terrii fară de naționalitate, de sex și de etate, poate vărsă economie sale în localitățile desenate, în măinile agentilor autorizați de casa centrală. — Depunerile se pot face în toate zilele, de la 10 ore dimineață, până la 4 ore după amiază. — Depunerile nu pot fi mai mari de un leu nou, nici mai mari de 3000 lei pentru o singură dată. — Până la o nouă hotărire a consiliului de administrație, dobândirea fixeză la 5 la sută pe an.

9 economie de zece bani (contime) pe zi, adunate și depuse regulat la finele fiecărui lună la casa de economie, care plătește dobândă 5 la sută pe an, și dobândă la dobândă, dă un capital de 204 lei în 5 ani, de 467 lei în zece ani, de 805 lei în 15 ani și de 1,238 lei în 20 ani.

Al doilea colegiu din Brăila a ales senator pe d. general Adriani, cu 92 voturi din 94 votanți.

Se telegrafează din Iași către „l'Indépendance Roumaine“, că oare-carl sentinile rusești au tras focuri asupra unor pescari români de pe marginea românească a Prutului, aproape de satul Hermeziu și că un pescar a căzut mort.

Victima, care din Hermeziu avea, casă, femme și copii în acest sat.

Primerul procuror din Iași a plecat ca să proceade la o anchetă. El a informat prin telegraf pe ministrul justiției și pe procurorul general.

Se zice că d. Jacobsohn, consulul Rusiei la Iași, ar fi numit consul la Salonici.

D-sa ar fi și părasit deja Iași.

Reprezentanța dată în sala „Orpheu“ în beneficiul revistei literare „Literatorul“ a lăsat cea mai bună impresiune asupra publicului. Aplausele sincere, ce au resonat, credem, că vor incuraja pe d. Macedonski în lupta întreprinsă contra iderențismului pentru literatură.

Aflăm cu placere, ca inventiunea d-lui C. Dimitriade e apreciată și în țară la noi. La noul edificiu al ministerului de finanțe din Calea Victoriei s'a aplicat 84 de porții — galerii și poarte — rosete. Ele aplicate odată, se pot adapta pentru tot d'ăuna la ori ce lungime și nălțime, nefiind trebuință d'ă se mai tot găuri zidul.

Consiliul comunelor rurale Leurdeni, din județul Ilfov, s'a disolvat din cauza că membrul nu-și completează datorile și percepează taxe deja desfășurate.

D. G. Liciu, actual magistrat, s'a numit în funcția de administrator al domeniilor și pădurilor Statului, în locul d-lui Zamfirescu.

D. dr. Chr. Paunescu, de la facultatea de medicină din Paris, s'a numit profesor, cu titlu provizoriu, la catedra de higienă de la liceul din Ploiești.

D. dr. Sterie Argeșeanu, de la facultatea de medicină din București, s'a numit profesor cu titlu provizoriu, la catedra de higienă de la gimnaziul Lazăr.

D. prefect de Argeș instițuează că, în seara de 12 August curent

torilor și preoților, de la care protopopul a luat bani. Avem însă încredere în justiție, că va pune pe hot la locul ce-i se cuvine.

Aflăm din ziarul „Vâlcea”, că Pâr. Bobulescu, episcopul de Râmnic, în loc să se ocupe cu ale eparchiei predicând cuvântul lui Dumnezeu, biciuind trandava, betja și alte rele, care bântuiturma sa cea cuvântatoare, a apucat pe calea nenorocită a predecesorului său și voind să depareze pe toti profesorii, cari nu voesc să i se inchine până la pămînt.

CORESPONDENȚA „ROM. LIBERE”.

Sibiul, 14 August.

Am ajuns, la timp, în acest oraș, unde înțelegința și munca ardelenescă s-a hotărât să își strângă mână. Suntem în preziua deschiderii expoziției românești; deci despre expoziție nu să vă vorbesc. Avem vreme mare, poimaină și altă dată.

Cu toate astea expoziția tot am văzut-o. Lucruri pe întrecute tinerii, ca să împodobească cu artă interiorul marelui baracă, construită ad-hoc, cu mii de obiecte frumoase ale tinerelor din clasica țară a românismului. În mijlocul tinerilor, incuragindu-l la lucru, se află bătronul Ursu, acel bătrân verde, care cu vigurosuș braț românesc a smuls, pentru Austria, victoria de la Custozza. Câte lacrime atunci; dar căte d'atunci în coace!...

Nu voi face însă politică; mai puțin încă dacă românism. Ochiul infundat în cap, al copiilor lui Arpad, ne urmăresc. El nu caută de căt un pretext, spre a impiedeca această întâlnire a neamului românesc. Să tăiem dară, până s'o sfărși cu expoziția.

* * *

La Sibiul curg Români din toate părțile. Din România, am văzut, până acum pe dr. Davila, cu bății săi (doctorul a adus la expoziție multe obiecte luate în Asilul Elena Doamna; două fete din Asil, le aranjează), pe d. Laurian cu soția, pe deputații Niorescu, din Bârlad, și Popescu, din Râmnicu-Sărat, dr. Valentineanul, tipograful Grecescu și alții. Chiar Moceanu este aci. I-am văzut numele lui și a elevului său în gimnastică, prof. Velescu, pe niște afișe. O să mărgiți-seara la grădina Flora, ca să vă aplaud. — Pe măine sunt așteptați Sion și alții. Nu e vorba, ar fi putut să vină mai mulți frați din țară. Ni s-ar fi mai alinat sufletul, chinuit dătățea durerii. Nu mă indoiesc, că la o nouă expoziție, ne vom întâlni mai mulți.

Fruntașii d'ăi Ardelenilor sunt mai mulți la Sibiul. O deosebită placere am simțit cu toții, când aflărăm că a sosit venerabilul canonice Cipariu. L'am văzut astăzi la 3 ore, însoțit de părintele Munteanu.

* * *

FOITA «ROMANIEI LIBERE»

— 18 August —

43

A. DEBAY

MISTERELE SOMNULUI ȘI ALE MAGNETISMULUI

traducere de

ALEXANDRU I. GOESCU.

CAPITOLUL III.

Somnambulismul.

(Urmare).

D. Soave, profesor de filosofie și istoria naturală de la universitatea din Pavia, a dat publicațiunile următorul caz de somnambulism:

Un farmacist din Pavia, savant chimist, căruia îi se datoră mai multe importante descoperiri, se scula în toate noptile în timpul somnului, ducându-se în laboratoriu pentru a reinveni lucrările remasă neisprăvite. El aprindea cuporul, așeză căldările, vasele de destilație, retorta, și urmăria experiențele sale cu o prudență și agilitate care poate nu o avea în timpul deșteptării; umbra cu substanțele cele mai primejdiașe, cu otrăvile cele mai violente, fără să venă cel mai mic accident. Când timpul nu îl permitea de a prepara în timpul zilei ordonanțele medicale, el le lua dintr-un sertar, unde ele erau inchise, le deschidea, le așeză pe masă unele peste altele și proceda la prepararea lor cu cea mai mare îngrijire și precauție. Era în adevăr extra ordină de al vedea lăud cumpele, alegând gramele, decigramele și centi-

Cu chiu, cu val! am ajuns bine, în patria soarelui, salamului și turței ardelenesci. Drumul prin România e sfânt. De la Comarnic la Brașov, situații splendide: nu ne mai sătura ochii și plămânilor de frumusețea și aerul mulților. De la Brașov la Sibiu, val de capul nostru. Vagoane miserabile, serviciu unguresc. La Copsa, (Unguri și scriu Kis-Kapus) năsâi infundat.

Inchipuți-vă, că între două orașe importante, ca Brașov și Sibiu, nu este tren direct, ci este nevoie să rămâi în camp, noaptea, de la 5 până la 10 ciasuri, până când inteligența ungurească să își incalzească o mașină, spre a te duce la Sibiu! O sancta simplicitas magarona!...

Noapte urată am dus-o la 13 August. Si numărul e nefast! Noroc că ticălosia de la la Kis-Kapus, am împărtășit-o multă. N'am avut unde dormi, n'am avut unde mânca. Am găsit numai jumătate cu castraveti acri. Ba încă era să ne stingă și gazul, ca să ne lase ca pe orbet!... Să ne fi văzut pe la 5 ciasuri de dimineață; par că eram esențial din mormânt: fețe livide, ochi roși și obosiți. De nu era drul Davila, cu visiunea sa firească, și brașoveanul Diamandi Manole, cu glumele sale hazlii, cari să ne mai invioreze, am fi infățișat priveliste unor goniti din Galitia.

Trenul trebuia să plece la 4 $\frac{1}{2}$; nă plecat de căt la 6 ore 20 minute; punctualitate kiralyască!

Când ne-am văzut pe *allami vasutak*, am săgădui o festișă tigănească lui Sfântu Ștefan-Craiu unguresc. Zău tot mai civilisată este administrația bulgărească, de căt eaungurească!

DIN AFARA

Contele Andrassy la Sinaia.

Ce o fi căutând la M. S. Regele Carol, fostul ministru de externe austro-ungar, contele Andrassy? Aceasta e întrebarea ce să-o pun, pe lângă presa română, și ziarele stătine. Iată cum să respondă „Augs. Allg. Ztg.” într-o corespondență din Viena:

„... Dintre unii este de constatat, că în cércurile oficiale de aici nu se stie nimic despre vizita contelui Andrassy la Sinaia. De aici să nu se deducă, că din această cauză vizita nu va avea loc; se poate însă conchide, că dacă ministrul austriac de odinioară va vizita într-o dezerție de vară a Domnitorului Român, aceasta nu va avea nicăi o însemnatate politică.

Contele Andrassy este la curtea română *persona gratissima* și a meritat aceasta în realitate; el a mai fost invitat, de repetate ori, de către regele Carol la vînătoare, și astfel poate să fi primit și de astă dată o asemenea invitare. Dacă casul este acesta, atunci nu a fost invitată

gramele, căntărind cu o precisiune farmaceutică dosele cele mai minime ale substanțelor din cărți erau compuse receptele sfârșâmănd, amestecând și puind picătură cu picătură; după aceste așeza în sticle sau în pachete, după natura medicinelor lipind etichetele, și în fine le aranjă în ordine pe o poliță din farmacie, gata fiind să le predă, când vor veni să le ceară. Aceste lucrări terminate, el stingea focul, așeza la loc obiectele deranjante și se duce din nou să se culce, unde dormea linistit până adoua zi.

Profesorul Soave arată că acest somnambul și avea ochii închisi; el mărturisește, că dacă memoria locurilor și ideia fixă de a îsprăvi lucrul său era de ajuns de al conduce în laboratoriu, lectura și preparația receptelor, cărora nu le stia conținutul, ramane inesplăcabilă.

Doctorul Esquirol raportează asemenea de un farmacist, care prepară medicamentele după formulele ce le găsește pe masă. Pentru a se proba dacă judecata lucrării la acest somnambul, său dacă el nu avea de căt mișcări automate, un medic și puse pe comptuarul farmaciei, următoarea formulă:

Sublimat Corrosif.

2 grosi

Apă destilată.

4 uncii.

A se lua de odată.

Pharmacistul sculăndu-se în timpul somnului său, se scoboră ca de obicei în laboratoriu; lăud formula, o cetă de căt multe ori și părind foarte mirat, scoase acest monolog, pe care autorul formula, ascuns în laboratoriu, el audind cuvântul în cuvânt:

„Este peste puțină cu Doctorul să nu se fi îngesat redijând formula sa; două grame ar fi deja mult și aci e foarte ligibil scris: 2 grosi. — Dar doar grosi fac și mult de 150 grame; —

de căt persoana privată a contelui Andrassy și el nu va face și nu va putea face vizita de căt ca atare, dacă o va face adecă, și aceasta o putem aștepta în toată liniștea.

„Fabula, că comitele unguresc ar exercita, și după retragerea sa din postul de ministru de externe, o influență directă asupra politicii esteiorare a monarhiei, e cunoscută deja de multă vreme ca fabulă, și repetarea ei nu dovedește de căt lipsă de gust. Conte Andrassy nu se întrebuintează nici la „misiuni” externe, și în trebă că oferindu-se vreuna, ar primi-o“

„Augs. Allg. Ztg.“ încheie arătând, că nici că există vre-un motiv pentru o misiune politică specială a Austro-Ungariei în România. Călcarea de granițe din Trei-Scaune și polemica ziarelor române cu cele austro-ungare nu sunt factori suficienți spre a da naștere unei misiuni. Si apoi chiar dacă contele Andrassy ar fi luat misiunea de a calma spiritul public al României, isbutiva să facă aceasta el, o persoană privată, când nu a isbutit un mare duce din familia imperială austriacă, a cărui vizită la Sinaia presa română o persiștează. Presa română urmărește un scop, în atacurile ce îndreptățează necontentul Austro-Ungariei! E vorba a ținea națiunea deșteaptă, ca nu cumva guvernul să cadă în chestia Dunării, la vre-un compromis cu vecinul imperiu.

„Prin aceasta campania jurnalistică a Romanilor în contra Austro-Ungariei e declarată, și visita contelui Andrassy la Sinaia, nu va schimba cătușii de puțin lucru“.

Reorganisarea armatei spaniole.

Guvernul spaniol are de gând să proceată la o reorganisare radicală a armatei sale. Iată căteva din prevederile acestui plan:

Cele 140 cadre batalioane de infanterie și vânători, precum și cele 24 regimenter de cavalerie, care compun efectivul actual al armatei spaniole, vor slui ca baza reorganizării. Pe viitor serviciul activ la infanterie va fi de 2 ani și 3 luni, în prima rezervă de 2 ani și 9 luni; intră două rezervă de 7 ani, așa în căt totalul serviciului este de 12 ani. La cele alalte arme serviciul activ este de 3 ani și cu serviciul în rezervă efectivul său este de 10 ani.

Până acum din 140,000 de tineri spanioși, care se inscribă pe fiecare an, în termen mediu pe liste de recrutare, isbutiu să dosiște de la serviciul militar prin deosebite moduri peste 50,000. Acest lucru se va sărpi prin măsură petrecute. În acest mod și prin crearea batalioanelor de rezervă, infanteria spaniolă se va urca pe viitor la suma de 310,000 oameni, în vreme ce azi toată armata spaniolă ajunge de abia la ceastă cifră.

Cavaleria va ramâne tot cu numărul de 20 de regimenter, dar chipul recrutării oamenilor și

Această dosă este mai mult de căt ar trebui de a otrăvi 20 persoane. — Doctorul fară îndoială să îngesă... El refuză a prepara această băutură...

Somnambulul luă apoi diverse alte formule care erau pe masa sa, le prepară, le puse etichetele și le aranjă în ordine pentru a le da a doua zi.

Acestă două exemple probează că judecata funcționează la unii somnambuli, și că ochii nu este exclusiv singurul organ prin care se operează vedere, adecă care să poată transmite la creier perceptiunea obiectelor. — Însă dacă organele vederei nu funcționează de loc în timpul somnambulismului, care alte organe funcționează în locul lor? Somnambulul yede el obiectele din interiorul crierilor săi, fără ajutorul simțurilor; său perceptiunea se face prin frunte, tâmpă, extremitatea nasului prin epigastru sau prin vîrful degetelor, după cum a spus o mai multă autor? Ceea ce e de demonstrat și ce nimenea nu poate nega, este că somnambulul lucrează cu ochii închisi într'un mod foarte imediat și mai bine poate de căt fiind destăpt; că se indreaptă cu prudență și siguranță și că îndepărtează sau ocolește pieptele ce sunt puse în drumul său. În casul când somnambulul lucrează cu ochii deschisi, acest organ este imobil și complet nesimțitor; este dar necesarul ca perceptiunea obiectelor să vină la creier printr-un mijloc oare-care.

Cățiva phisiologiști se gândesc, că viața generală, în timpul somnului somnambulic, fiind mai puternică de căt viața individuală, somnambulul n'are trebuntă de simțurile externe pentru a se dirija; viața generală pe care magnetizorii o numesc viață spiritualizată, luminează obiectele aducând toate sensațiunile la diversele mari centru nervoase.

remontul de căi, se va schimba și aici radical.

Artleria, cu care Spania nu se poate sali de loc, va fi reformată cu desăvârsire și sporită în mod considerabil.

Această reorganisare e privită ca semn, că Spania vrea să iească din apatia cea a obșterii până acum fată cu toate cestiunile și certele europene.

LA SINAI

Cu tren „de placere.” — August, 15.

Când zici „tren de placere” trebuie să încipești o săcanerie din cele mai neplăcute, un tren de necazuri și pericule.

Ziua de 15 August e o martură puternică a cestui adevăr.

La Sinaia trenul poreclit „de placere” pleacă după cum se stie, dimineață la 7 ore. — Dacă nu este aproape de gară, poți căuta biră, că nu o gasescă nicăieri. Pe la 6 și jumătate dimineață birările Bucureștilor visează despre nemurirea suflétului. — În tranways, dacă te urci după 6, trebuie să te temi de deraiări, cărăi te întăriză. — Nu mai erau de căt 5 minute până la plecarea trenului, și în jurul gheretei din care se dă bilete o grămadă de căteva sute de oameni se imbulzează, ca cersetorii la pomană. Trecuță cele 5 minute și grămadă, în loc să se micșoreze, crește în proporție geometrică. — Pristavii gărel strigări multimi să se urce și să răsile. Recomandația fu executată cu repezicunea fulgerului. Dar parte mare din doritorii de a petrece o zi la Sinaia trebuia să renunțe la această nevinovată poftă, din cauza ca vagoanele nu mai încăpăță. — Erau aproape 60 de vagoane și cu toate astea voiajorii stăteau ca sardelele, mai seamă în clasa a treia, unde se grămadă toată mahala.

Abia trecuță o stație spre Ploiești și trenul se oprește.

— Ne isibim cu alt tren? Să intărim vreunăcine?

— Nu, frate, și-a pierdut unu pălăria, era răpusul cel mai categoric.

Dar zăbaza era mare, trecuță mai mult de 10 minute asteptând plecarea; răpusul pe care îl căzătăriști și pierduse valoarea chiar pentru cei mai neînțeleși cu căutarea adevărului, chiar pentru cel mai credul. — Oficialii în sfârșit spusere că lipsise ceva mașină.

Când trenul mergea liniștit și voiajorii uită frica de accidente, în clasa I și a II, unde nu prea era imbulzălu, auziau să horcăeli, să conversați abia întreținute; efectele căldurii erau și simțite. În clasa a treia însă, unde scaunul

Hipoteca vederei prin epigastru, sau oră care altă parte a corpului, nu este așa de lipsită de fundamente cum se părușe în general a crede; dacă se va admite că această funcție poate a se opera prin ramificațiile nervului optic. Aceste ramificații sunt numeroase, inextricabile (ce nu se pot descurca); anatomia și fiziolologia exactitate matematică, au putut lăsa să scape oare care anastomose*, al căror extremă se pierde în filamente impercept

nelle nu erau de loc aşa de moi ca să dea ajutor căldurii în chiemarea somnului, găseşti cu totul altă viaţă. Conversaţia e vie, de multe ori violentă, şi foarte des interrupă, când de a-cordurile joviale ale vreunor lăutari pripăsiţi sau aduşi anume, când te canticile sburdalnice ale cător va juri veseli, înainte de timp.

Era vorba să ajungem la Sinaia pe la 11 ceasuri; dar 11 trecuse de mult şi noi eram încă departe de ţinta călătoriei. Frumuseţea şi originalitatea pozeiunilor din dreapta şi stânga drumului, cari ne absorbeau în contemplări, ne făcea însă să uităm această întârziere.

Pe 1 oră d. am intrat în primul tunel. Cum se facu intuneric, o ploaie de strigăte şi de scărătare, cari de cărui mai caraghiocase, începuse să ne asurzăscă urechile. Îi se părea că este intr'un concert infernal. Dar n'a fost concert, ci prevestirea unui pericol care ne aştepta puțin mai încoară. În adevăr, nu făcurăm de către minute mai departe şi o pocnitură, ce se auzi pe la mijlocul sirului de vagoane, ne anunță primejdia.

Înădă după pocnitură, vagoanele noastre – eram în cele de la coadă – se opresc, apoi o iau îndărăt cu aceeaşi iuteală cu care mergeau înainte. Numai de căt se aud tipete, apoi un sgo-

mot neobișnuit. Pentru că ieşisem la uşa vagonului, ca să privesc o stancă amenințătoare, fui cel de-întâi care mă aruncai jos. Trenul „de placere“ avea un aspect foarte dureros: fețe, deoare, bărbăti, erau grămadăi yun peste altă la marginea vagonului din care sărise; pe la ferestre oameni de jumătate afară, dându-si săliște să se arunce jos; pe la ușă o imbulzeală și o striveală care făcea pe totuș imobili. Asigurările și incurajările nu valorați nimic; se părea că contră ce provoacă mai mult disperarea. Când vagoanele fură oprite, se văzu că unii erau răniți la cap, alții cărui scriniseră cătă o mână, iar alții cărui rupseseră hainele.

Toți injurați direcția regală și pe d. Falcoianu, care de sigur, în precauțiunile ce ia, măsoară nenorocirea cu cotul d-sale de greșită memorie.

Nenorocirea de acum constă în ruperea unui lanț când trenul facea o curbă cam pronunțată. Si lanțul era putred, dar și sirul vagoanelor prea lung. Poate că negligenta inspectie a făcut mai bună de căt rea, căci, dacă lanțul nu s-ar fi rupt, trenul trebuia să deraizeze. Cum se rupse lanțul trenul se despărții în doă, o parte mergând înainte, ceeaaltă lăudându-o înapoi. În întâmplare mergeam foarte incet, căci să fi mes repede, cum era și deal, partea ruptă – vreo 40 de vagoane – nu ne-am fi opriți poate de căt iu Ploiești sau în vr'un sănăt. După un sfert de oră de zăpăceală, personalul d-lui măsurătoră și buflu reușită trimite la rezidența de vară a Regelui partea trenului legat de mașină; ceeaaltă parte, cea norocită, rămasă în drum până când se întoarse locomotivele, așa că majoritatea voiajorilor a ajuns numai pe la 3 d. am. la gara Sinaia.

Eată resultatele incompatibilității; eată ce se întâmplă când un cotar de meserie e pus să dirijeze căile ferate; eată cum un colonel să comande vagoanelor: eată oamenii noștri speciali!

Unii ziceau că Kalakaua, ca director de căile ferate, ar fi fost mult mai priceput în precauțiunile de căt d. Falcoianu.

Vorba e umflă d-sa căte-va milă de franci pe lună: lumea poate să-și rupă junghietura.

Era să uită să spune că printre vizitatorii Sinaia de Sămbătă erau și dd. Rosetti și Bibescu, ministrul de interne și primul redactor al „Românului“. El însă nu au avut fericirea de a lăsa parte la accidentul de lângă Comarnic, ca și când soarta ar fi avut caprițul ca niște capul a-facerilor din-năuntru al țării, niște reprezentanți presei oficioase să nu fie față la manifestarea inteligenței și capacitatii cotarului – director de la drumul de fer. D-lor se mutaseră în trenul care mergea la Predeal.

*

Aș voi să zic ceva despre Sinaia, de acest cuiu civilizat; dar simt că o să-mi alunecă condeiu prea departe și mai bine renunț la această placere. – Voi spune numai că traiul aci nu e aşa de scump după cum i s-a dus vestea: cu 12 lei pe zi și faci burta doldora, la cel mai bun hotel al orașului. Cu toate acestea, cel mai mulți voiajori vin preparați de acasă cu de ale mâncării și intind mese copioase pe paște verde a poalelor de munți.

Alături de palatul M. Sale, nu e strein lucru

a auzi chiote, a vedea bărbăti desculți și cocoane cu sau fără camison.

Hermes.

PARTEA ȘTIINȚIEICĂ

Noul echler topografic

In ultimul număr al jurnalului „Revue industrielle“, Paris 15 rue Droust, găsim descrierea unui nou echler topografic, destinat să înlocuească echlerul usitat până astăzi pentru măsurările pe pămînt și ridicarea planurilor. Inventiunea se dătoresc unui român, d-lui A. Penescu, absolvent al facultății noastre de științe.

Tenărul inventator este că de vîrto 27-28 ani și lucrează cu o incorende rare în următirea atâtă inventiuni ce-i aparțin. Zilele astăzi chiar a ieșit la o moșie spre a așeza un nou sistem de moară de vînt, datorită perspicacității și trudei sale. Aceste mori prezintă avantaje enorme relativ la vechiul sistem, de oare ce fără a se mai întoarcă după vînt cu atâțea oameni, ele, odată așezate, funcționează fără prejet, bată vîntul din orice direcție, nefiind expuse la returnările orizontale de puternice ar fi vijelile.

D-nu Penescu lucrează la niste inventiuni mănușe a face sensație enormă.

Urâm succesiunii bun d-lui Penescu. Dar eata descrierea acelui instrument după „Revue industrielle“:

„Echlerul topografic, sistemul A. Penescu. – Nouă aparat se basează, ca și sextantul marinilor, pe principiul reflexiunii luminei. El servește a lăsa din puncte exterioare perpendicularare pe o dreaptă dată pe pămînt.

Instrumentul se compune dintr-o oglindă metalică, al cărei plan face un unghi de 45° cu linia ochitului; dintr-o stinghiură verticală, crăpată în mijloc, și asezată la capătul unei vârge de lemn fixată pe un pat de pușcă; în fine dintr-un mecanism care lasă să cază, la momentul cuvenit, o greutate.

Oglinda are în mijloc o ferestru pe care este întins un fir vertical; linia ochitului trece prin crăpătura stinghiurii și prin acest fir; greutatea este așezată într-o scobitură în pat, fiind tinută printr-un resort.

Pentru a ne slui cu acest instrument, el ținem ca pe o pușcă, și ochim prin crăpătura stinghiurii până ce aducem firul de dinaintea oglindei în direcția jaloanelor înspite pe linia dată. Puntele din cari vrem să lăsăm perpendiculare, sunt însemnate de mai multe cu jaloane; când dar ne aflăm la piciorul unei din perpendiculare, jalonul vîrfului ei se reflectă de către oglindă în direcția liniei date. Trăgând atunci de resort, greutatea cade și înseamnă pe pămînt piciorul perpendiculararei.

Urmăram astfel cu toate punctele așezate de o parte a liniei date; ajunși la capătul ei, ne întoarcem înapoi și lăsăm perpendiculare din vîrfurile celei-lalte părți a liniei date.

Instrumentul se poate închide cu înlesnire într-o cutie, oglinda putându-se apleca pe pat într-o poziție comodă pentru transportare*.

Echlerul ce se intrebunează astăzi, este cu total primitiv; el are formă unei prisme cu opt fețe, provăzute cu ferestre opuse și e purtat de un picior ce se infișează în pămînt sau de trei când locul este pietros. Operatorul ochiescă prin două ferestre opuse jaloanele de pe linie, ca să se așeze în direcția ei. Privind apoi prin ferestrele din direcția perpendiculară căută să tărească jalonul unui vîrf. Dacă jalonul este îșat mai la dreapta, cărui mută instrumentul în această parte. Ii trebuie astfel mai multe incercări până să nemerească locul căutat. La fiecare mutare a instrumentului ei trebuie să observe prin ferestrele opuse dacă se văd jaloanele de pe linia dată. Aceste perderi de timp sunt micorate prin nouă echler.

Se pot tot aşa de lesne lăsa perpendicularare și dintr-un punct al dreptei date, precum și dintr-un capătău al ei, când vre-un obstacol impiedică ca ea să fie prelungită cu jaloane. În acest caz, echlerul vechi nu se poate intrebunea și se recurge la nisice măsură de altă natură cărui aduc perdere de timp.

După căte știm, acest echler a fost prezentat Academiei noastre care a făcut mențiune favorabilă.

AREA ZIARELOR

„Românul“ respunde „Timpului și „Binele Public“. Fie-care din aceste organe său dată măna spre a lupta contra libertăților, dar,

Remâne constată că, pe bună dreptate și cu temeinice probe, s'au acusat una pînă la cele două partide cărui acum au pretensiunea să-și da măna spre a face fericirea României.

Tara vede, căci î-am pus sub ochi ce zic unii de altii, fără a îndrăsnii să spue că neadeverul să grăbit și deci e în poziție să dă judecătă la bine, la mărire, la glorie și onoare se poate aștepta de la astfel de partide ca să nu zicem de la astfel de oameni.

„Binele Public“ din nouă, pentru a răspunde „Românului“, face o dare de seamă despre situația arestaților din Argeș și Dâmbovița.

„Românul“ s'a supărat fără pe noi, numai pentru două cifre din 2 județe relative la arestații din Argeș și Dâmbovița. Noi, ca să nu să facă sănge rău la inimă numai pentru atâtă, că vom face icoana întregelui țărăi, pentru că incă supărarea să fie mai cu temei. Să facănd aceasta, scim că nu e ceva complet, căci acele ce vom avea a spune, este numai ceea-ce am putut fura, ca să furăm și noi o dată în viața noastră cuvințe, pe când al guvernului metahirisește cu zecele miliioane de pe la oamenii guvernului.

„Timpul“ urmărd studiul său pentru a învedea antagonismul de rasă ce există între români și guvernări, se întrebă vorbind despre oamenii de la putere:

De unde vin săracia și nevoie pe țărăi astăzi. De la ei.

Cine amestecă Domnilor, restoarea și aşază Domni?

Cine lău amenință chiar pe regele actual cu asasinatul?

Ei,

Cine vinde țara fără mită lui Straussberg și tuturor străinilor?

Ei,

Cine a mărit slujbele, și au făcut leșuri de 30-40 de mil de franci într-o țară săracă, că să și imbogătească casele lor? Cine și votează penă revesibile?

Ei.

NOTITE LITERARE

Monitorul Agricol, No. 33, are următorul sumar:

- Expoziția permanentă a societății de agricultură române, calea Rahovei 71. – 2. Circulări.
- Despre recolta anului corent. – 4. Administrația moșilor în România. – 5. Cronică. – 6. Varietăți. – 7. Serviciul telegrafic particular al „Monitorului Agricol“. – 8. Corespondență din țară. – 9. Calendarul de septembrie. – 10. Anunțuri.

–

Serviciul telegrafic al „Rom. Libere.“

30 August – 9 ore dim.

Berlin, 29 August.

Impărăteasa Augusta a adresat prințului de Bismarck o scrisoare, prin care exprimă multumiri tuturor acelora cari, pe timpul celei din urmă a ei boale, au dat suveranei lor atâtă semne vîf de simpatie.

Copenhaga, 29 August.

Folksthingul a adoptat, cu 71 voturi contra 21 un amendament prezentat de stânga și care tinde să restabilească bugetul care fusese declarat inadmisibil de guvern și de Landsthing.

Constantinopol, 29 August.

D. Mayer, delegatul budholderilor austriaci, a sosit; al celor Germani e așteptat pe Jouf.

D. Novikoff, ambasadorul Rusiei, a venit din concordiu.

Roma, 29 August.

Se asigură că Papa a ordonat să se publice într-un ziar strîns nota diplomatică adresată puterilor de monseniorul Iacobini, secretar de stat, cu ocazia incidentelor cari marcară ceremonia mutării corpului lui Piu al IX.

Londra, 29 August.

Se scrie din Alexandria, (Egipt) către „Times“:

Riaz-paşa, primul ministru al Khedivului, a obligat pe ministrul lucrărilor publice să-și dea dimisia.

Daud-paşa, nouul ministru al răsboiului, va încerca probabil să licențieze armata care continuă să manifeste pe față nemulțumirea. – Se crede că călătoria la Constantinopol a d-lui Malet, agent diplomatic al Englteriei, are de scop să aranjeze cu Poarta o ocupătione mixtă a Egiptului de către trupele engleze, franceze și turcesti, pe timpul cărora dura licențierea armatii egiptene. Dar această politică e considerată ca periculoasă.

(Havas).

SCOALA COMERCIALA DIN CAPITALA

Strada Domnișor, 7 sub. Negostor.

Studiile complete în această școală sunt de 5 ani. Cursurile ce se predă sunt:

Științele comerciale: contabilitatea și cunoștința mărfurilor. – Dreptul comercial, administrativ și constituțional. – Economia politică. – Istoria politică și comercială. – Geografia comercială. – Matematică. – Fizica. – Chimia. – Limbile: Română, Franțeza, Germană, Greacă și Italiană. – Caligrafia și Desenul. – Higiena.

In clasa I se admit elevi cari posedă certificat de studiile primare.

Elevii cari au terminat două clase gimnasiale sunt admisi în clasa II cu obligația unei de a depune esamene de limba Germană și Noiunii de contabilitate predate în clasa I.

Inscrierea se face la cancelaria școlii de la 25 August până la 2 Septembrie. Orele 8 – 10 a. m.

Directiunea.

DIRECTIUNEA INSTITUTULUI

„EDUCATIUNEA ROMANA“

condus de d-na MANLIU

are onore și incunoscătări pe on. părinți sau tutori, ca inscrierile în acest institut se începe de la 12 August de la orele 9 a. m. până la 6 p. m., în cancelaria institutului ce se află pe strada Negostorii No. 4, de unde se pot lua și programele de studiu, condițiile de primire și alte deslușiri. Pentru anul acesta, Direcția a lăsat dispositiunile ca elevile cele mai mari să învețe croitul, bucătăritul și alte lucruri trebuințioase în menajă. Cursurile se vor începe la prima Septembrie.

Direcția.

BIBLIOGRAFIE

A ieșit de sub tipar în editura librăriei Jacques Worthann, calea Victoriei No. 6 și se află de vînzare la toate librăriile din capitală și districtele, precum și la toate chioscurile și vîzători de ziar, interesanta broșură:

SFARȘITUL LUMEI

după prevăzările renumitilor astronomi Mostra damus, Leonardo, Aretino etc. Prețul 30 bani.

A ieșit de sub tipar editura Socec. et. Comp. o nouă ediție din

